

Ե Խ Թ Ա Զ Ա Կ Ա Ն Ք

(Շարունակութիւն:)

2.

ՏՊԱԿԻՐ ԵՒ ՁԵՄԱԳԻՐ ՕՐԻՆԱԿԻՆԾԻՐ

Մաշթոցեան դպրոցին յատուկ իսկապէս ղասական ըարքառով աներկբայ լիակատար հայերէնի վերածուած ու գրչագիրներու երկիւղածութեան շնորհի գրեթէ նոյնպէս լիակատար մեզի փոխանցուած եւթաղեան հայ մատենագրութիւնը՝ իր պատկառելի հնութեամբն ու լեզուին յատկանշանական նկարագրովը Եւթաղի զարգման ու լուսաբանութեան մածապէս գրականութեան խառնակ ու մութ հարցին պարզման ու լուսաբանութեան մածապէս պատարելու կոչուած ըլլալով հանդերձ, չվայելեց այն ուշաղըութիւնը, որուն իսկապէս արժանի էր: Զօհրապեան Աստուածաշունչի Ես հրատարակութեան մէջ (1805) առաւ միայն եւթաղեան Յառաջաբանները, Գլուխները, Փաւորիսի վկայութիւնը, Դիր առաջ գործոց առաքելոց Եւ Աղերսը, մինչդեռ ամենակարեւոր “Յովանդակութիւնք պլիոց գործոց առաքելոց... հանդերձ այլ եւս ընդարձակ ցուցակօք վկայութեանց հին կտականինթերցուածոց... հանդերձ այլ եւս ընդարձակ ցուցակօք վկայութեանց առիթ վերծանողաց մատենաց” իբրև “անալէտ” ու “թերեւս Եւ ոտնառութեան առիթ վերծանողաց մատենաց” իման “Գրեցի Եւ կարգեցի”, “Ընդօրինակեցան”, “Թելաղրութիւն”, Եւ “Պատասխանի”, մանք գրութիւններն իբրև “կցկտոր ասացուածք”, (Էջ 824) բացարձակապէս անտեսուեցան ու շարժանացան հրատարակութեամբ մատչելի դառնալու հասարակութեան: “Այլ ի վերայ այս ամենայնի — կը գրէ Զօհրապեան առ ի չծանրաբեռնելոյ առաւելապէս գրովանդակութիւն մատենիս, շատացաք այնոքիք գորս Եւ եղաք. զգուշացեալ յառաւելն յամախել՝ պատճառս իմն տալ շփոթման վերծանողաց մերոց” (Նախաբանութիւն, Էջ 9—10): Բագրատունի իր սատ միաբան վաղեմի գրչագրաց մերոց Եւ յոյն բնագրաց, կազմած հրատարակութեան մէջ (1860) եւթաղեան ընագիրներուն տուալ այնքան նշանակութիւն, որքան իր նախորդը՝ Զօհրապեան, լոյս ընծայելով վերստին միայն Յառաջաբանները, Գլուխները, Փաւորիսի վկայութիւնը, Դիր զիլոց գործոց առաքելոց Եւ Աղերսը՝ ընթերցուինները, Պատասխանին պատճեններու տակ (Անցը կենացն Պատասխանին առաքելոյ, 413, Յառաջաբան գործոց Առաքելոց, Վերնագիրներու տակ (Անցը կենացն Պատասխանին առաքելոյ, 143, Յառաջաբան Բ., Էջ 139, Յառաջաբան եւթանեցունց թղթոցն կաթողիկեաց, 143, Յառաջաբան Բ., Էջ 139, Յառաջաբան եւթանեցունց թղթոցն կաթողիկեաց, 143, Յառաջաբան Պատասխանին պատճեններու տակ (Անցը կենացն Պատասխանին առաքելոյ, 145, Ժամանակ քարոզութեանն Եւ վկայութեան Պատիթոց Պատասխանի առաքելոյ, 151) հրատարակեց քաղուածօրէն եւթաղեան հատուածներ Հատիթոսի առաքելոյ, 151) հրատարակեց քաղուածօրէն եւթաղեան հատուածներուն մէջ, որ իբրև սնթերցուածներու Ա. (1893) Եւ Բ. (1910) հատուածներուն մէջ, որ իբրև միակ նորութիւն “այլ Եւ այլ օրինակներն իրարու Եւ յոյն սկզբնագրին հետ համեմական նորութիւն աւելի ընտիր երեւցան ու յունարէնին աւելի համատելվ, իրաքանչիւր օրինակին աւելի ընտիր երեւցան ու յունարէնին աւելի համաձայնն, կը ընտրուէր (Ա., Յառաջաբան, Էջ 21): Բնագիրներու քննութեան ու համատական ուսումնասիրութեան թոռնեանի սկսած այս գործն ընդարձակեց մեմատական ուսումնասիրութեան թոռնեանի սկսած այս գործն ընդարձակեց նորայր իր Կորին վարդապետ աշխատասիրութեան մէջ (1900), Եւթաղի թարգութեան հայերէնը՝ Կորիսն, Բուզանդայ, Ազաթանգեղի Եւ Մակաբայեցոց գրոց մանութեան հայերէնը՝ Կորիսներուն հետ մանրակրկիտ համեմատութեան են-“մի միայն գրչի վաստակը, հայերէններուն հետ մանրակրկիտ համեմատութեան են-թարկելով ու ողղագրելով շատ տեղ եւթաղեան ծանօթ բնագիրները: “Ուկեղարու

հատորաւոր մատենից մէջ չկան այլ ընագիրք որ այնքան լուսաւորեն զմիմեանս, այն-
չափ ապահովութեամբ եւ յաճախութեամբ ուղղեն զիրերաց սխալմունս, զործեալ
ի տգէտ կամ՝ յանհաւատարիմ՝ գաղափարողաց, որքան վարքն Մաշթոցի (Կորիւն),
Ազաթանգեղ, Բուզանդ, Մակաբրայեցիք, Եւթաղ: Ո՞չ ապաքէն յայտնի նշան է այս
թէ մի միայն գրչի վաստակք են հնգերին մատենագրութիւնք եւ թէ կորիւն է որ
զերիւն կը սրբագրէ կը յարդարէ՝ (Յառաջաբան, էջ Ժն—ԺԶ): Յաւալի է իսկա-
պէս որ Նորայր “այլում” ժամանակի, յետածգեց անդրագոյն քննութիւնը “Թարգ-
մանութեանցն Մակաբրայեցոց եւ Եւթաղի”, (անդ, էջ ԻԲ): Եւթաղեան մատենա-
գրութեան նուիրուած ընագրական եւ ընագրաքննական տեսակէտով կարեւոր այս
գործերու կողքին ծեռագրաց ցուցակներու մէջ զիմաւորաբար երեւան եկան բաց
աստի ցիր ու անտէ՛ Եւթաղապատկան մանը գրութիւններու պատահական հրատա-
րակութիւններ ու մանաւանդ սկզբնաւորութիւններու եւ վերջաւորութիւններու
կցկտուր ու անբաւական յառաջընթրումներ, որոնց վրայ հիմունելով սակայն կարևո-
շէր ո եւ է վերջնական վճիռ արձակել ու յանգիր որոշ եզրակացութեան (Հմիտէ
Lüdtke, Der Katalog der armenischen Bibelhandschriften von S. Lazzaro, Zeit-
schrift für die neutestamentliche Wissenschaft, 1916, էջ 75):

Բանասիրական շրջանակներու մէջ տակաւին անլոյծ մնալու դատապարտուած
Եւթաղեան գրականութեան հարցն ընդհանրապէս, ու այս հարցին լուծման համար
Եւթաղեան կազմածի ըննական հրատարակութեան անհրաժեշտ պէտքը — a critical
edition of the Euthalian apparatus is greatly needed (Robinson, Euthaliana, էջ 1)
— մանաւորապէս՝ զրգիր եղան ինծ ծեռնարկելու լիակատար քննական ու համե-
մատական հրատարակութեանը Եւթաղի հայերէն դասական հնաւանդ երկերուն,
որոնց մերժաւոր ծանօթութեամբ ու անսայթաք առաջնորդութեամբ զիմաւորաբար
համոզուած ենք թէ կարելիութիւն պիտի տրուի Եւթաղագէտ բանասէրներու՝ լուծել
ռազմաթիւ կնծիռներ ու պարզաբանել անթիւ թիրիմացութիւններ, որոնցմով ինչպէս
տեսանք լի են սովորաբար Եւթաղեան գրականութեան յատկացուած կարեւոր մենա-
գրութիւններն իսկ:

Ներկայ հրատարակութեան հիմը կը կազմն հետագայ ծեռագիր ու տպագիր
օրինակները, որոնց մանրակրկիտ համեմատութեամբ եւ յոյն ընագիրներու անհրա-
ժեշտ օժանդակութեամբ կը դիրքանայ հայերէն ընագիրներն իրենց սկզբնական կա-
տարելապէս անարատ վիճակին վերածելու դժուարին գործը:

ԱՄՓՈՒՁԱԿԱՆ ՕՐԻՆԱԿՆԵՐ:

Ա = Վիենն. Միսիթ. Մտղն. Թ. 55 Զ. Աստուածաշունչ, 1368—1375էն յա-
ռաջ (Տաշեան, Ցուցակ, էջ 253): Յովհաննու Հանգստեան անմիջապէս կը կցուի “Այս
ինչ է ի զիրա”, կարմրատառ խորագրին տակ Գործոց եւ Կաթ. թղթոց կազմածին սա-
բովանդակութիւնը՝ “Յառաջաբան զրոց առաքելոց: Դիր զիւնց գործոց առաքելոց:
Դլուխը գործոց առաքելոց: Գործք առաքելոց: Յառաջաբանութիւն Եւթն թղթոցն կա-
թութիւնից: Դիր (sic) զիւնց Եւթանեցունց թիւթոյն կաթուղիկէից: Յակովու եւ այլոցն
թուկթը կաթուղիկէր եւթն եւ զիր (sic) զիւնց եւ վկայութեանց: Աղերս Եւթաղին,
530ը²: Կը հետեւի Յառաջաբան Գործոց 530ը²—531ը²: Դիր զիւնց, 531ը²: Գործիք
գործոց, 531ը²—532ը²: Հնթերցուածք, 532ը²: — Յառաջաբան Կաթ. թղ., 545ա²—
545ը¹: Գործիք Կաթ. թղ., Յակ.՝ 545ը¹—545ը², Ա. Պետր.՝ 547ա^{1—2}, Բ. Պետր.

548ը², Ա. Յովի.՝ 549ը², Բ. Յովի.՝ 551ա¹⁻², Գ. Յովի.՝ 551ա², Յուդ.՝ 551ը¹⁻²: Ի վերջ թղթոյն Յուղայի Աղերս Ելթաղի, 552ա¹⁻²: — Յառաջարան Պատշ., 552ա²—554ա², որուն առանց վերնազբի կը յաջորդէ “Առ Ներունիւ կայսեր” (sic), 554ա²: Բովանդակութիւն ընթերցուածոց, 554ա²—554ը²: Բաժանեցի, անդ: Յառաջազբիր՝ որ թխով եւ այլն, անդ: Բովանդ. ասուած. վկ., 554ը²—555ա²: Եւ կրկնաբանեցան, 555ա²: Եւ զրեցան, 555ա²—555ը¹: Յառաջազբիր՝ զամենայն եւ այլն, 555ը¹: Ի չոռվմ. թղ. վկ. իր եւ այլն, 555ը¹—557ա¹: Եւ կրկնաբանեցան, 557ա¹⁻²: Այս ինչ է ի գիրս, 557²ա: Համարէն զլիոցն դիր եւ այլն, անդ եւ անմիջապէս զլուխք չոռվմ. թղ., 556ա²—556ը¹: Վերջազբիր Հռովմ. թղ. 561¹: Գլ. Կորն. Ա. թղ., անդ: Վերջազբիր Կորն. Ա. թղ., 566ա²: Գլ. Կորն. Բ. թղ., 566ը¹: Վերջազբիր Կորն. Բ. թղ., 569ը²: Կորն. Ա. թղ., 571ա²: Գլ. Եփ. թղ., 571ը¹: Վերջազբիր Գլ. Դաղ. թղ., անդ: Վերջազբիր Գաղ. թղ., 573ա¹: Գլ. Փիլ. թղ., անդ: Վերջազբիր Փիլ. թղ., 574ա²: Գլ. Կող. թղ., անդ: Վերջազբիր Կող. թղ., 575ը¹: Գլ. Թես. Ա. թղ., 579ը¹: Վերջազբիր Թես. Ա. թղ., 576ը¹: Գլ. Թես. Բ. թղ., 576ը¹⁻²: Վերջազբիր Թես. Բ. թղ., 577ա²: Գլ. Եբր. թղ., 577ը¹: Վերջազբիր Եբր. թղ., 581ը¹: Գլ. Տիմ. Ա. թղ., անդ: Վերջազբիր Տիմ. Ա. թղ., 589ա¹: Գլ. Տիմ. Բ. թղ., անդ: Վերջազբիր Տիմ. Բ. թղ., 584ա¹: Գլ. Տիտ. թղ., 584ա²: Վերջազբիր Տիտ. թղ., 584ը²: Գլ. Փիլիմ. թղ., անդ: Վերջազբիր Փիլիմ. թղ., 585ա², որուն կը յաջորդէ “Գրեցի եւ կարգեցի”, “Անդարինակեցան», “Թելապութիւն», եւ “Պատասխանի», անդ, եւ ի վերջոյ Նաւարկութիւն, անդ:

Բ = Վիճնն. Միսիթ. Մտնոլին., Թ. 71 Զ. Ասուածաշունչ, ԺԳ.—ԺԴ. ղար
 (8 աշեան, Յուցակ, էջ 314): Եզեկիէլի Մանուան պատմութեան կը յաջորդէ Յառա-
 ջաբան Գործոց, 466ա¹—466ը²: Դիր զլիոց, անդ: Գլուխք գործոց, 466ը²—467ը²:
 Հնիթերցուածք 467ը²: Ոչ-Եւթաղեան նախաղրութեան 467ը²—468ա¹, կը կցուի Ըն-
 թացք, 468ա¹⁻²: — Յառաջաբան Կաթ. թղ., 481ը²—482ա¹: Գլուխք, Ընթերցուածք,
 Վկայութիւնք, Յունք, Կաթ. թղ., Յակ.՝ 481ա¹⁻² (Վերջազբիր Յակ. թղ., 484ա¹),
 Ա. Պետր.՝ 484ա¹, Բ. Պետր.՝ 485ը¹, Ա. Յովի.՝ 486ը², Բ. Յովի.՝ 488ա², Գ. Յովի.՝
 488ը¹, Յուդ.՝ 489ա¹: Ի վերջ թղթոյս “Յուղայի թղթիս կաթուղիկէի տունք կը
 միանգամայն թուղթք կաթուղիկէից տունք ոժզոյ, որուն կը յաջորդէ Աղերս Եւթաղի,
 489ը¹: — Յառաջաբան Պատշ., 489ը¹—491ը²: Վկայութիւն Պետրոսի (sic) առա-
 քելոյ՝ Առ Ներունիւ եւ այլն, 491ը²—492ա¹: Յովանդակութիւն Ծնթերցուածոց,
 492ա¹—492ը¹: Բաժանեցի, անդ: Յառաջազբիր՝ որ թխով եւ այլն, անդ: Բովանդ.
 ասուած. վկ., 492ը¹—493ա¹: Եւ կրկնաբանեցան, 493ա¹⁻²: Եւ զրեցան, 493ա²:
 Յառաջազբիր՝ զամենայն եւ այլն, 493ա²—493ը¹: Ի չոռվմ. թղ. վկ. իր, 493ը¹—
 495ը¹: Եւ կրկնաբանեցան, 495ը¹⁻²: Այս ինչ է ի գիրս, 495ը²: Համարէն զլիոցն
 գլուխք. թղ., 495ը²—496ա²: Վերջազբիր Հո. 495ը²—496ա²: Վերջազբիր Հո.
 թղ., անդ, եւ յետոյ անմիջապէս Գլ. չոռվմ. թղ., 507ը¹: Գլ. Կորն. Բ.
 թղ., 502ը²: Գլ. Կորն. Ա. թղ., անդ: Վերջազբիր Կորն. Ա. թղ., 513ը¹:
 Գլ. Եփ. թղ., անդ: Վերջազբիր, 511ը¹: Գլ. Գաղ. թղ., 515ը¹: Գլ. Փիլ. թղ., անդ: Վերջազբիր Փիլ.
 Գլ. Եփ. թղ., անդ: Վերջազբիր Եփ. թղ., անդ: Վերջազբիր Կող. թղ., 518ը¹: Գ. Թես. Ա. թղ.,
 թղ., 517ա¹: Գլ. Կող. թղ., անդ: Վերջազբիր Թես. Ա. թղ., 519ը²: Գլ. Թես. Բ. թղ., անդ: Վերջազբիր Թես. Բ.
 անդ: Վերջազբիր Թես. Ա. թղ., 520ը²: “Դլուխ թղթոյն երլայիցուց իորագրին տակ “Երլայիցուց թուղթս թուկ

թէ, եւ այլն պատճառը, 520ը^2 եւ յետոյ ԳԼ. Երբ. Թղ., $520\text{ը}^2 - 521\text{ա}^1$: Վերջազի՞լ Երբ. Թղ., 525ա^1 : ԳԼ. Տիմ. Ա. Թղ., 525ա^{1-2} : Վերջազի՞լ Տիմ. Ա. Թղ., 526ը^1 : ԳԼ. Տիմ. Բ. Թղ., անդ: Վերջազի՞լ Տիմ. Բ. Թղ., 527ը^2 : ԳԼ. Տիտ. Թղ., անդ: Վերջազի՞լ Տիտ. Թղ., 528ը^1 : ԳԼ. Փիլեմ. Թղ., անդ: Վերջազի՞լ Փիլեմ. Թղ., 528ը^2 , յետոյ անընդմիջաբար “Գրեցի եւ կարգեցին”, “Ընդարձինակեցան”, “Թելադրութիւն” եւ “Պատասխանին, անդ, եւ յետոյ Նաւարկութիւն, $528\text{ը}^2 - 529\text{ա}^1$:

Գ = Վենետ. Միկիթ. Մտղրն. Թ. 1 Զ. Աստուածաշունչ, ԶԿՀ (= 1319), որ կազմած է Զօհր ապեանի հրատարակութեան բնագիրը (տես Նախաբանութիւն, էջ 5—6, Զարքհանաւեան, Մատենադարան, էջ 129—141 եւ Սարգիսեան, Մայր Յուցակ. Ա, էջ 1—20): “Իրք շնացեալ կնոջնին, ուրեմն Յովհաննու Աւետարանին կը յաջորդէ Դործոց եւ Կաթ. Թղթոց եւթաղեան կազմածին սա բովանդակութիւնը “Այս ինչ է ի զիրս: ա. Յառաջաբան զրոց առաքելոց: բ. Դիրք (sic) զլից զործոց առաքելոց: գ. Գլուխք զործոց առաքելոց: դ. Դործք առաքելոց: ե. Յառաջաբան եւթն Թղթոցն կաթուղիկեայց: զ. Դիրք զլից եւթանեցունց Թղթոցն կաթուղիկեայց: է. Յարկութ եւ այլոցն Թուղթը կաթուղիկէք եւթն եւ զիրք զլուխ վկայութեանց: ը. Աղերս եւթաղին, 467ը^1 (Սարգ., Յուցակ, էջ 12): Կը հետեւի Յառաջաբան զործոց, $467\text{ը}^1 - 468\text{ա}^2$ (Սարգ., անդ, էջ 12—13, Զօհր., էջ 723—724): Դիրք զլից, 468ա^2 (որուն մէկ մասը կը հրատարակէ Սարգիսեան, անդ, էջ 13, Զօհր., էջ 224): Գլուխք զործոց, անդ (Սարգ., էջ 13, Զօհր., էջ 224—225). Ճայրը կցուած է “ի զիրք զործոց առաքելոց ընթերցուածք ժզ” (Սարգ., էջ 13): Յառաջաբան Կաթ. Թղ., էջ 13, Զօհր., էջ 753), Ա. Պետր.՝ 484ա^2 (Սարգ., անդ, Զօհր., էջ 753), Բ. Զօհր., էջ 758), Բ. Յովի.՝ 487ա^1 (Սարգ., էջ 14, Զօհր., էջ 756), Ա. Յովի.՝ 487ա^1 (Սարգ., էջ 14, Զօհր., էջ 753), Բ. Պետր.՝ 486ա^1 (Սարգ., անդ, Զօհր., էջ 756), Ա. Յովի.՝ 488ը^2 (Սարգ., էջ 14, Զօհր., էջ 761), Գ. Յովի.՝ 489ա^1 (Սարգ., էջ 14, Զօհր., էջ 762), Յուղ.՝ 489ը^1 (Սարգ., անդ, Զօհր., էջ 763): Ի վերջ Թղթոյն Յուղայի “Աղերս եւթաղին, 490ա^1 (Զօհր., Մատենադարան, էջ 138), զորք Զօհր. դիտմամք կը թողու կարգելի յաւելուած մատենիս” (էջ 764, ծանօթ.): — Յովհաննու Յայտնութեան $490\text{ա}^1 - 497\text{ը}^1$ կը հետեւի Յառաջաբան Պատր., 497ը^1 (Սարգ., էջ 15, Զօհր., էջ 764—766), որուն կը կցուի Վկայութիւն Պատր., 499ը^1 (Զօհր., էջ 766, զորք կը հրատարակէ եւ Սարգիսեան, Եւագր, էջ ծժի): Բովանդակութիւն ընթերցուածոց, Թղ. 499ը^2 (Սարգ., էջ 15): Բաժանեցի, 500ա^1 (զորք կը հրատարակէ մասամք Սարգիսեան, էջ 16): Յառաջազի՞ր որ թիսով եւ այլն, 500ա^2 , զորք կը հրատարակէ Սարգիսեան, էջ 15): Բովանդ. աստուած. վկայ., եւ “Եւ զրեցան”ը, Բ. Յառաջազի՞լը եւ վկայութեանց Բ. Բովանդակութիւնը, Բ. “Կրկնաւ բանեցան”ը եւ “Այս ինչ է ի զիրս”ը. իսկ Զօհր. ընթերցուածոց եւ վկայութեանց ըուտարակած, ինչպէս տեսանք, “իբրև անկատար եւ անպէտ մեզ առ այժմ”, նաեւ միջաւ մուխ երկարածութեամբն, թերեւս եւ ոսնառութեան առիթ վերծանողաց մատենիս” (էջ 766): Գլուխք չոռվժ. Թղ., 503ա^2 (Սարգ., էջ 16, Զօհր., էջ 766): Վերջազի՞լ Հոռվժ. Թղ. (Զօհր., էջ 776): ԳԼ. Կորն. Ա. Թղ., 508ը^2 (Սարգ., անդ, Զօհր., էջ 776): Վերջազի՞լ Կորն. Ա. Թղ. (Զօհր., էջ 786): ԳԼ. Կորն. Բ. Թղ., 514ը (Սարգ., անդ, Զօհր., էջ 786): Վերջազի՞լ Կորն. Բ. Թղ. (Զօհր., էջ 793): Գլ.

Դաղ. թղ. 518ա² (Սարգ., անդ, Զօհը., էջ 793): Վերջազիր Գաղ. թղ. (Զօհը., էջ 796): Դլ. Եփես. թղ., 520ա² (Սարգ., էջ 17, Զօհը., էջ 797): Վերջազիր Եփես. թղ. (Զօհը., էջ 800): Գլ. Փիլիպ. թղ., 522ա¹ (Սարգ., անդ, Զօհը., էջ 800): Վերջազիր Փիլիպ. թղ. (Զօհը., էջ 802): Գլ. Կող. թղ., 523բ¹ (Սարգ., անդ, Զօհը., էջ 802): Վերջազիր Կող. թղ. (Զօհը., էջ 805): Գլ. Թես. Ա. թղ., 525ա¹ (Սարգ., անդ, Զօհը., էջ 805): Վերջազիր Թես. Ա. թղ., (Զօհը., էջ 807): Գլ. Թես. Բ. թղ., 526ա² (Սարգ., անդ, Զօհը., էջ 807): Վերջազիր Թես. Բ. թղ. (Զօհը., էջ 809): Վերջազիր Թես. Ա. թղ., 527ա¹ որուն տակ կը դրուի անմիջապէս “Եքրայեցոց թուղթս թուի Գլ. Երր. թղ., 531բ¹ (Սարգ., անդ, Զօհը., էջ 817): Վերջազիր Տիմ. Ա. թղ., 533ա² (Սարգ., անդ, Զօհը., էջ 819): Գլ. Տիմ. Բ. թղ., 534բ¹ (Սարգ., անդ, Զօհը., էջ 820): Վերջազիր Տիմ. Բ. թղ. (Զօհը., էջ 822): Գլ. Տիմ. թղ., 535ա² (Սարգ., անդ, Զօհը., էջ 822): Վերջազիր Տիմ. թղ. (Զօհը., էջ 823): Գլ. Փիլիմ. (Սարգ., անդ, Զօհը., էջ 823): Վերջազիր Փիլիմ. թղ. (Զօհը., էջ 824): Թղ., 535ա² (Սարգ., անդ, Զօհը., էջ 824): Վերջազիր Գրեցի եւ կարգեցին, “Հնդաւրինակեցան”, ի վերջ թղթոյս կը յարին անմիջապէս “Գրեցի եւ կարգեցին, “Թելաղրութիւն” եւ Պատասխանի, 535բ¹ (զորոնք կը հրատարակեն Սարգիսեան, էջ 18, Զարքհանական, Մատենադարան, էջ 139 եւ Բազմավեպ 1888, էջ 297) եւ յետոյ “Նաւարկութիւն” անդ (Սարգ., էջ 19 եւ Զարքհ., անդ, էջ 139):

Դ = Վիենն. Միսիթ. Մտնդրն. թ. 247 Զ. Նոր Կուակարան թերի, 1279—1280
 Դ = Վիենն. Միսիթ. Մտնդրն. թ. 247 Զ. Նոր Կուակարաննեցան,
 (Տաշեան, Ցուցակ, էջ 635), թղ. 75ա¹ կը սկսի պակասաւոր ... եւ կը կնաբանեցան,
 յետոյ Այս ինչ է ի զիրս, անդ, որուն կը հետեւի Համարէն զիսոցն դիր եւ այլն եւ ան-
 միջապէս, Գլ. Հոռվիմ. թղ., 75ա²—75բ²: Վերջազիր չիք: Գլ. Կորն. Ա. թղ., 94ա²—
 94բ¹: Վերջազիր չիք: Գլ. Կորն. Բ. թղ., 112բ²—113ա²: Վերջազիր չիք: Գլ. Գաղ.
 թղ., 125բ²—126ա¹: Վերջազիր չիք: Գլ. Եփես. թղ., 132բ¹: Վերջազիր չիք: Գլ. Փի-
 լիպ. թղ., 138բ²: Վերջազիր, 143բ¹: Գլ. Կող. թղ., 143բ¹: Վերջազիր չիք: Գլ. Թես.
 թղ., 148բ¹: Վերջազիր, 152բ¹: Գլ. Թես. Բ. թղ., 152բ¹: Վերջազիր, 155ա¹:
 Ա. թղ., 155ա¹—155բ¹, որ չկայ “Եքրայեցոց թուղթս թուի թէն, եւ այլն հա-
 յլ. Երր. թղ., 155ա¹—155բ¹, որ չկայ “Եքրայեցոց թուղթս թուի թէն, եւ այլն հա-
 տուածը: Վերջազիր, 169բ¹: Գլ. Տիմ. Ա. թղ., 169բ¹: Վերջազիր, 174բ²: Գլ. Տիմ.
 թղ., 174բ²—175ա¹: Վերջազիր չիք: Գլ. Տիմ. թղ., 178բ¹: Վերջազիր, 180բ²:
 Գլ. Փիլիմ. թղ., 180բ²: Վերջազիր, 181բ² եւ յետոյ “Գրեցի եւ կարգեցին, “Հնդաւ-
 րինակեցան”, 172ա¹, “Թելաղրութիւնն եւ Պատասխանի”, որուն կը յաջորդէ “Նաւա-
 րկութիւն”: — Թերթերու անկումով կը պակսին Գործոց Յառաջաբանը, Դիր Դիմոց եւ
 Ա.—ԻԹ. գլխակարգութիւնը, 183ա¹ կը սկսի “Լ. յորում Պաւոսի վասն իւրոյ հա-
 տառութեանն եւ յառաքելութեան (sic) կոչելոյն”: Հնդերցուածք, 189ա¹—183բ¹: —
 Կուտառութեանն եւ յառաքելութեան Կաթ. թղ.: Գործք Առաքելոցի կցուած Յիշատակարանէն յե-
 տառութեանն եւ յառաքելութեան Կաթ. թղ.: Գործք Առաքելոցի կցուած Յիշատակարանէն յե-
 տառութեանն եւ յառաքելութեան Կաթ. թղ.: Գործք Առաքելոցի կցուած Յիշատակարանէն յե-
 տառութեանն եւ յառաքելութեան Կաթ. թղ.: Գործք Առաքելոցի կցուած Յիշատակարանէն յե-

Ե = Պարիսի Ազգ. Մտնդրն. թ. 27 Զ. Նոր Կուակարան երկնեղուեան¹ թերի,
 թղ. Աղերս Եւթաղի, թղ. 255ա²—255բ¹:

¹ Le texte, incomplet au commencement et à la fin, est bilingue et partiellement trilingue: grec, arménien, italien. Une note de Dulaurier, copie d'une note d'un ms. plus ancien, sur le feuillet de garde du commencement, datée de 1850, attribue ce pré-jeux ms. à Nersès de Lambron, évêque de Tarse en Cilicie de 1176—1198.

Ժ. դար (Maclear, Catalogue des manuscrits arméniens et géorgiens de la Bibliothèque Nationale, էջ 12): Dob schütz այս ձեռագրի մասին տարօրինակորեն կը հարցընէ օք dieser armenische Euthaliustext in seiner Anpassung an eine bestimmte griechische Vorlage eine selbständige neue Übersetzung oder eine Bearbeitung der älteren armenischen Euthaliusübersetzung enthält (Zeitschrift für Kirchengeschichte, 1899, էջ 113): Այս հարցման պատճենում համար դիմեցի Պր. Վ. Պաստակեանի, որ իրեն սովորական պատրաստակամութեամբ պարփեան ձեռագրին ընդորինակութիւնը փոխաց իսկոյն տրամադրել ինձի. քաղցր պարտականութիւն է ինձի համար հրապարակաւ ալ յայտնել այստեղ շնորհակալութիւն Պր. Վ. Պաստակեանի: Դործոց Յառաջաբանը թղ. 1ա թերի է, Դիր զիստ եւ զլուխը կը պակսին ամբողջապէս. թղ. 6ը կայ Ընթացք, որ նոյնպէս պակասաւոր է ի վերջոյ: — Յառաջաբան Կաթ. թղ. 72ը: Գլուխը կաթ. թղ. Յակ.՝ 74ա, Ա. Պետր.՝ 83ա, Բ. Պետր.՝ 92ա, Ա. Յովհ.՝ 98ը, Բ. Յովհ.՝ 107ը, Գ. Յովհ.՝ 109ա, Յովհ.՝ 110ը: Ի վերջ Յուղայի թղթոյն չիք վանդակութիւնք ընթերցուածոց եւ վկայութեանց, յառաջազիքը եւ մանունք: Գլ. Հովվմ. (Maclear, էջ 13): Գլ. Կորն. Բ. թղ., 181ա: Գլ. Դադ. Թղթոյն պակասէ: Գլ. Եփես. թղ., 209ա: Գլ. Փիլիպ. թղ., 219ը: Գլ. Կոր. թղ., 227ա: Գլ. Թես. Ա. թղ., 234ը: Գլ. Թես. Բ. թղ., 242ը: Գլ. Երր. թղ., 247ը: Գլ. Տիմ. Ա. թղ., 271ը: Գլ. Տիմ. Բ. թ., 280ը: Գլ. Տիմ. թղ., 287ա: Գլ. Փիլեմ. թղ. 291ա: Զկան “Դրեցի եւ կարգեցի”, “Ընդարինակեցան”, “Թեւարդութիւն”, “Պատասխանի”, եւ “Նաւարկութիւն”:

Մասնակն օրոշական:

Զ = Վիենն. Միսիթ. Մտնդրն. Թ. 245 Զ. Շաշոց Յովհաննու Արքայեղբօր, 1270—1289 (Տաշեան, Յուցակ, էջ 633): Թղ. 149ա²—191ա¹: “Գիրք գործոց առաքելոց” առանց Յառաջաբանի, Դիրի եւ ընթերցուածոց. ի լուսանցս միայն կան 191ա², Դործք Առաքելոց ունի ընթերցուածս ժգ: Վկայութիւնք Լ: Մտիք սշժգ: — Յար- 201ը¹—201ը², Ա. Յովհ.՝ 204ը², Բ. Յովհ.՝ 209ա², Գ. Յովհ.՝ 210ա², Յովհ.՝ 211ա¹: Ի վերջ Յուղայի թղթոյն Աղերս Եթաղի 212ը^{1—2}:

Է = Վիենն. Միսիթ. Մտնդրն. Թ. 261 Զ. Դործք Առաքելոց եւ թղ. Կաթ., Գլուխը Դործոց, 5ա¹: Ընթերցուածք, 10ը¹: — Յառաջաբան Կաթ. թղ., 111ա²: Գլուխը Կաթ. թղ., Յաք.՝ 112ը, Ա. Պետր.՝ 123ա¹, Բ. Պետր.՝ 133ը², Ա. Յովհ.՝ 141ա¹, Բ. Յովհ.՝ 151ա², Գ. Յովհ.՝ 152ը²: Յովհ.՝ 154ա²: Ի կատարած Յուղայի թղթոյն Աղերս Եթաղի, 158ա¹:

Ը = Վիենն. Միսիթ. Մտնդրն. Թ. 113 Զ. Ենայի եւ թուղթը Պատոսի, 1356 (Տաշեան, Յուցակ, էջ 393): Յառաջաբան Պատու, 83ա¹: Վկայութիւն Պատու, 90ը¹: Բովանդակութիւն ընթերցուածոց, 91ա¹: Թերթի անկումով կը պակսի Յաժանեցի,

Ժարդութեան 292, №, 1րա շառակական տարսնի սիրով վաստակաւոր ի սուրբ մատեացի լոր ծերացեալ զոհ ըստ հեղինացւոր եւ սորոցեցի ըստ հայոյու... Maclear, էջ 14. Ենա նաեւ Ալիշան, Սի-

մը, հրատարակուած *Mac le r, Notices de manuscrits arméniens vus dans quelques bibliothèques de l'Europe centrale, Paris 1913:*

Թ = Վենետ. Միսիթ. Մտնդրն. Թ. 193 Զ. Նոր Կտակարան, 1284 (Սարգիսեան, Յուցակ Ա., էջ 803, որուն մէջ պահուած Յառաջազիրները, թղ. 13ը¹ և 17ա¹), կը հրատարակէ Սարգիսեան, էջ 806 և 807:

Կ = Վիենն. Միսիթ. Մտնդրն. 456 Թ. Հատակոտոր, “իբր պահպանակ չորս թուղթ որ նախնականին երկու թուղթն են: Շատ հաստ եւ շքեղ ողորկեալ մազաղաթ, երկուքին ալ երկրորդ սեան տողերուն ծայրը կտրուած”, (Տաշեան, Յուցակ, էջ 928): թղ. 1ը կը բովանդակէ Բ. Կորն. վերջազիրը եւ Գաղ. թղթոյն գլուխքը:

Հ = Վիենն. Միսիթ. Մտնդրն. Թ. 47 Զ. Գիրք պատճառաց, ժթ. դար, բուն թօջնի = 1725 (Տաշեան, Յուցակ, էջ 213, որ կը բովանդակէ “Սրբոյն Եւթաղեայ պատճառ Երայեցւոց թղթոյն, թղ. 189ը: Նոյն Մատենադարանին թ. 307 Զեռագիրն մէջ (Գիրք պատճառաց) կը պակսի այս կտորը թերթերու անկումնվ (Տաշեան, Յուցակ, էջ 733):

2 = Վիենն. Միսիթ. Մտնդրն. Թ. 42 Զ. Ուկեբերանի մեկնութիւն թղթոց Պաւղոսի, ժ. 9.—ժ. 10. դար (Տաշեան, Յուցակ, էջ 202), որ պահած է “Առաջաբանութիւն թղթոյն երայեցւոց” խորագիրն տակ երայեցւոց թղթոյն պատճառը, թղ. 284ա¹:

Դ = Վիենն. Միսիթ. Մտնդրն. Թ. 103 Զ. Ուկեբերանի մեկնութիւն թղթոց Պաւղոսի, ժ. 9.—ժ. 10. դար, գրութիւնը կը յիշեցընէ քիչ շատ ժ. 42 ձեռագիրն (Տաշեան, Յուցակ, էջ 376—377): Այս Ձեռագրին մէջ ալ կայ “Առաջաբանութիւնը, թղ. 129ը. կայ նոյնպէս Արքար Յովհաննէսեանի թ. 6 Համանուն ձեռագրին մէջ (Finck, Յուցակ, էջ 143) “Եւթաղեա պատճառ Երայեցւոց” վերնագրով, թղ. 276ը¹—276ա²:

Ճ = Վենետ. Միսիթ. Մտնդրն. Թ. 192 Զ. Նոր Կտակարան, ժ. 9.—ժ. 10. դար (Սարգիսեան, Յուցակ Ա., էջ 793 և Եւագր, էջ 2լ), ուստի կ'արտագրէ Սարգիսեան լիակատար Պաւղոսի թղթոց Վերջազիրները, Յուցակ Ա., էջ 795—799 և “Գրեցի եւ կարգեցի, եւ Հնդաւրինակեցան” մանր գրութիւնները, Եւագր, էջ 2լ:

Մ = Վենետ. Միսիթ. Մտնդրն. Թ. 196 Զ. Նոր Կտակարան, ժ. 9.—ժ. 10. դար (Սարգիսեան, Յուցակ Ա., էջ 819), ուստի կ'արտագրէ Սարգիսեան Պաւղոսի թղթոց Վերջազիրները, էջ 820—822:

Յ = Արքար Յովհաննէսեանի թ. 6 Զ. Ուկեբերանի մեկնութիւն թղթոց Պաւղոսի 1646 (Փինկ, Յուցակ, 1963, էջ 135), ուստի կ'արտագրէ Finck Պաւղոսի թղթոց Վերջազիրները (անդ, էջ 137—148):

Ն = “Գրեցի եւ կարգեցի», “Հնդաւրինակեցան», “Թելաղըրութիւն», եւ Պատամանին մանր գրութիւններուն Սուքրեան հրատարակութիւնը առնուած վենետիկեան Խ ձեռագրէ, Բազմավագ 1877, էջ 206. այս տեղէն արտագրած կ'երեւի Նորայր իր հրատարակութեան տուած ընագիրը (Կորին Վարդապետ, էջ 478):

Շ = Նոյն գրութիւններուն եւ Պաւղոսի Խաւարկութեան Սրուանձտեանց հրատարակութիւնը առնուած Ս Ամրառու վանքի Մատենադարանի թ. 1 Աստուածաշունչ, 1594, Թորոս Աղքար, Բ. 1884, էջ 264—265:

Ո = Վատիկ. Մտնդրն. Թ. 1 Զ. Աստուածաշունչ, 1625 (Միսիթ Տաշեան, Յուցակ, 1892, էջ 11), որուն 578ը եւ 570ա թղթերը կը պահեն “Հնդաւրինակեցան», “Թելա-

դրութիւնը եւ «Պատասխանի» գրութիւնները, զրոյնք կը հրատարակէ Միսթճեան
(անդ, էջ 13 եւ կամ Հանդ. Ամս. 1892, էջ 214):

2 = Կարնոյ Սանասարեան Վարժարանի Թ. 26 Զ. Եսայի եւ թուղթը Պատոսի,
1381 (Աճառեան, Յուցակ, 1897, էջ 22), որ ունի նոյն մանր գրութիւնները, զրոյնք
կը հրատարակէ Աճառեան (անդ, էջ 22):

Պ = Դադեան Խաչիկ Վրդ. ի Թ. 14 Զ. Թուղթը Պատոսի առաքելոց, 1635 (Թօփ-
ճեան, Յուցակ, 1898, էջ 11), որ պատագուած են «Գրեցի եւ կարգեցի», թղ. 147 ա-
«Հնդաւրինակեցան», թղ. 147ը:

Զ = Սեբաստիոյ Ս. Նշան վանքին Թ. 1 Զ. Աստուածաշունչ, 1636 (Գուշա-
կեան, էջ 1—3), ուստի ունիմ ընդօրինակութիւնը նոյն մանր գրութիւններու, ինչպէս
նաև Նաւարկութեան Պատոսի:

Ո = Զմիւռի Մտնդրն. Թ. 26 Զ. Աստուածաշունչ, Թ. 29 = 1634 (Քէշի-
շեան, Յուցակ, անտիպ), ուր մէջբերուած են «Գրեցի եւ կարգեցի», «Հնդաւրինակե-
ցան», «Թելապրութիւն» եւ «Պատասխանի» մանր գրութիւնները, թղ. 852 ա²:

Ս = Վենետ. Միհիթ. Մտնդրն. Թ. 4 Զ. Աստուածաշունչ, 1655 (Զօհր., էջ 5,
Զարքհանալեան, Մատենադարան, էջ 141, Սարգիսեան, Յուցակ Ա., էջ 44),
Նաւարկութեան Սեբաստիոն բնագիրը հիմ կ'առնու Չրաքեան իր հրա-
տուն աւանդած Պատոսի Նաւարկութեան բնագիրը հիմ կ'առնու Չրաքեան իր
տարակութեան (Անկանոն զիրք առաքելականք, Խանգարան հայկական հին եւ նոր
Դպրութեանց Ի, 123) համեմատութեամբ Վենետ. Միհիթ. Մտնդրն. ի Թ. 10 (Սարգ.,
Յպրութեանց Ի, 123) համեմատութեամբ Վենետ. Միհիթ. Մտնդրն. ի Թ. 10 (Սարգ.,
Յպրութեանց Ի, 123) համեմատութեամբ Վենետ. Միհիթ. Մտնդրն. ի Թ. 10 (Սարգ.,
(Սարգ., էջ 21 = երրորդ օրինակ), 6 (Սարգ., էջ 61 = երկրորդ օրինակ) եւ 2
Յուցակ, էջ 100 = առաջին օրինակ), 6 (Սարգ., էջ 61 = երկրորդ օրինակ) եւ 2
(Սարգ., էջ 21 = երրորդ օրինակ) ծեռագիրներու (Չրաքեան, անդ, էջ Փ).

Ա, **Տ**, **ՐՈՎ** կը նշանակեմ այս երեք օրինակները: Տէն կ'արտագրէ Սարգիսեան
նաև «Հնդաւր Պատոսի առաքելոց» (Յուցակ Ա., էջ 69):

Ց = Վիենն. Միհիթ. Մտնդրն. Թ. 9 Զ. Ծաշոց, 1506 (Տաշեան, Յուցակ,
էջ 52). թղ. 202 ա², որ կը բովանդակէ Աղերս Եւթաղի:

Ւ = Վիենն. Միհիթ. Մտնդրն. Թ. 53 Զ. Ծաշոց, 1239 (Տաշեան, Յուցակ,
էջ 250), թղ. 204 բ¹, որ կը բովանդակէ Աղերս Եւթաղի: 1848/49 (Տաշեան,
Յուցակ, էջ 520), թղ. 204 բ², որ կը բովանդակէ Աղերս Եւթաղի (Յուցակ, էջ 554):

Փ = Վիենն. Միհիթ. Մտնդրն. Թ. 217 Զ. Ճառընտիր, 1848/49 (Տաշեան,
Յուցակ, էջ 548), թղ. 72 բ, որ կը բովանդակէ Աղերս Եւթաղի (Յուցակ, էջ 554):

Ք = Վիենն. Միհիթ. Մտնդրն. Թ. 697 Զ. Ծաշոց (անտիպ), որ կը բովանդակէ
Աղերս Եւթաղեայ, թղ. 238 բ¹ (Հոգեգալստեան նախատօնակին):

Օ = Վիենն. Միհիթ. Մտնդրն. Թ. 698 Զ. Ծաշոց (անտիպ), որ կը բովանդակէ
Աղերս Եւթաղի, թղ. 231 բ¹⁻² (Հոգեգալստեան նախատօնակին):

Հատին տառերով կը նշանակեմ հետեւել ծեռագիրները, որոնցմէ վերնագիրներ,
ոկզբնաւորութիւններ ու վերջաւորութիւններ միայն ծանօթ են:

	3 Զ. (Սարգիսեան, Յուցակ, էջ 26—44)	"	"	"	47—62)
A = Վենետ. Միհիթ. Մտնդրն. Թ.	5 "	("	"	73—86)
B =	7 "	("	"	86—96)
C =	8 "	("	"	118—128)
D =	12 "	("	"	133—140)
E =	14 "	("	"	815—818)
F =	195 "	("	"	
G =	"				

- H = Վենետ. Միսիթ. Մտնդրն. Թ. 197 Զ. (Սարգիսեան, Յուցակ, էջ 823—830)
- I = " " " 198 " (" " " " 831—834)
- J = Սեբ. Ս. Նշան Վանքի " 3 " (Գուշակեան, Յուցակ, " 7)
- K = British Museum, Codex 7 (Conybear, Catalogue, " 9—10)
- L = " " " 8 (" " " " 11—12)
- M = Bibliotheca M Laurenziana " 15 (Maclear, Notices եւ այլն, 1913, էջ 41)
- N = " Ambrosiana " 4 (" " " " 1913, " 8)

Հ. Ա. ՊՈՐԴԵՆԵԱՆ

ՅՈՒՆԵԲՈՆ ԴՊԲՈՑԸ

ԵՎ

ՆԻՇ ԶԱՐԳԵՅՄԱՆ ԾՐՁԱՆԱԿԵՐԸ

ՆԵՐԱՖՈԽԹԻՒՆ

(Ծարուակութիւն:)

§ 6. Յունաբան լըսու առաջանական միւնը, բայց մասնաւութեան եւ բարեւոր է ոչ միայն լեզուական, այլ եւ բանասիրական եւ մատենագրական պատմական տեսակէտից:

Այս հանգամանքը վաղուց ի վեր օգտագործուել է իրբեւ կարեւոր մի միջոց բանասիրական ու ժամանակագրական որոշ հետախուզումների ու հետեւ թիւների համար:

Ոսկեգարեան գրաբարի մանրազնին ու սումանասիրութիւնը ցցց է տուել, որ այդ լեզուն, լինելով ըստ եռթեան նցնը, ըստ իր ոճի ու կերպի բաժանում է այլ եւ այլ դասերի¹: Որ քան եւ առանձին գեպքերում գժուար ու վեճելի լինի այդ խմբերի ու նրանց առանձնայատկութիւնների որոշումը, սակայն դասերի ու խմբադրումների ընդհանուր փաստը միանգամանաւոր է ու անժխտելի:

Յունական գրաբարը մինչեւ այժմ գեռուսումասիրուած չէ եղել համեմատական ու նոյն մանրազնին եղանակով, ինչպէս ոսկեգա-

¹ Տե՛ս Հ. Ա. Այսունեան, Քնն. քեր., Հ. Թ. Թուունան, Հատընակիր քննթերուածք եւ Ն. Բիւզանդացի, Կո-

րեանը: Մինչդեռ, ինչպէս կը տեսնենք, այդ ուսումնասիրութիւնը կարեւոր է ոչ միայն լեզուական, այլ եւ բանասիրական եւ մատենագրական պատմական տեսակէտից:

Քննութեան առնելով յունաբան հնագոյն երկերի լեզուն, քերականութիւնը եւ բովանդակութիւնը, կարելի է ոչ միայն բաժանել այդ լեզուն տարրեր խմբերի եւ պարզել նրա զարդացման ընթացքը, այլ եւ որոշել արտաքին գրոց առանձին խմբերի թարգմանման ժամանակաշրջանները եւ նոյն խմբ առանձին երկերի թարգմանման ժամանակագրական յաջորդականութիւնը:

Յունաբան լեզուն իր բառավորեցով ու քերականական առանձնայատկութիւններով, ինչպէս կը տեսնենք, մի եւ նոյնը չէ եղել արտաքին գրոց զանազան խմբերում, այլ նա կադմուել է աստիճանաբար ու յաջորդաբար, հետզհետէ կրել է զգալի փոփոխութիւններ եւ ունեցել իր զարգացման յատուկ ընթացքը:

Յունաբան հնագոյն թարգմանութիւններում լեզուական խմբաւորումները շատ աւելի որոշ ու ակներեւ են, քան ոսկեգարեան գրաբարում, որովհետեւ հիմուած են ոչ թէ ոճի ու կերպի, այլ, գլխաւորապէս, քերականութեան ու արուեստական բառակազմութեան բացայաց տարրերութիւնների վրայ:

Համեմատական ուսումնասիրութեան եղանակով երեւան են գալիս միանգամայն անյայտ նոր փաստեր, որոնք հիմովին յեղաշրջում են աւանդական հին կարծիքները յունաբան թարգմանութիւնների մասին: Պարզում է, օրինակ, որ Դաւիթ Անյաղթին վերագրուած իմաստափական մեկնութիւնները ոչ միայն բոլորն ել թարգմանութիւն են յունաբանից, այլ եւ տարրեր ու զլութեան եւ տարրեր հիմնակների ու